

Gizli Tarif

Yavuz DEMİRKİRAN

Gizli Tarif

Yavuz DEMİRKİRAN

Sophie, kıvrıkcık siyah saçlarını iki dağınık topuz yapmış, aralıklı dişleriyle gülümseyen bir kızdı. Yemek yapmayı çok severdi ama asla beklemeyi sevmezdi. Güneşli bir sabah, dedesi ziyarete geldi. Zeytin yeşili hırkasını ve yuvarlak gözlüklerini takmıştı, elinde gizemli kahverengi bir kitap vardı. "Bu senin için, Sophie," dedi göz kırparak. "Ama unutma, iyi yemek yapmak sabır ister."

Sophie kitabı aldı ve kocaman açtı. Sayfalar tuhaf tariflerle doluydu. Görünmez çorba, uçan krepler ve ısıkl çalan bisküviler vardı. Ela gözleri kocaman açıldı. "Vay canına!" diye fısıldadı. "Hepsini yapmak istiyorum!" Annesi gülümsedi ve "Neden bir tanesiyle başlamıyorsun? Ve talimatları dikkatlice oku," dedi. Ama Sophie çoktan mutfağa koşuyordu.

Mutfak sıcak ve aydınlıktı. Sophie annesinin küçük kalp cepli krem rengi önlüğünü giydi. Kaseleri, kaşıkları ve unu çıkardı. Önce görünmez çorba yapmaya karar verdi. Sihirli yemek kitabını açtı ve sayfaya bir göz attı. "Kolay!" dedi. Havuçları, soğanları ve bir tutam karabiberi içine attı. Ama yavaşça karıştırmakla ilgili kısmı okumadı. Sadece hızlıca karıştırıp kıkırdadı.

Birden havuçlar zıplamaya başladı! Tencereden dışarı fırlayıp yerde hoplamaya başladılar. Bir soğan masanın altına yuvarlandı. Sophie'nin ağzı açık kaldı. "Ne oluyor?" diye bağırdı. Çorbanın görünmez olması gerekiyordu, sebzelerin değil! Zıplayan bir havucu yakalamaya çalıştı ama elinden kayıp gitti. Mutfak giderek dağınıklaşıyordu.

Sophie sayfayı çevirip uçan kreplere baktı. "Belki bu daha kolay olur," diye düşündü. Unu, sütü ve yumurtaları büyük bir kasede karıştırdı. Ama sihirli kelimeyi fısıldamak gerektiğini söyleyen notu okumadı. Sadece hamuru tavaya döktü. Kısa süre sonra krepler tavana doğru uçmaya başladı! Lambaya çarpıp duvarlara yapıştılar. "Olamaz!" diye nefesi kesildi Sophie'nin.

Sonra ıslık çalan bisküvileri denedi. Hamuru açtı ve küçük yuvarlaklar kesti. Ama bir melodi mırıldanmakla ilgili kısmı atladi. Onları fırına koydu ve zamanlayıcıyı ayarladı. Bir dakika içinde fırın sallanmaya başladı. Bisküviler fırından fırlayıp neşeli bir melodi ıslık çalmaya başladılar. O kadar yüksek sesle ıslık çaldılar ki çekmecedeki kaşıklar bile onlara eşlik edip şarkı söylemeye başladı!

Sophie'nin mutfağı felaketti. Zıplayan sebzeler, uçan krepler ve şarkı söyleyen kaşıklar odayı doldurmuştu. Lavabo köpüklerle doluydu ve un her yere kar gibi yağmıştı. Sophie'nin yanakları un lekeleriyle kızarmıştı. Ağlamak istiyordu. "Sadece yemek yapmak istemiştım," dedi. "Ama talimatları okumadım."

Tam o sırada annesi içeri girdi. Zıplayan havuçları ve uçan krepleri gördü. Kızmadı. Sadece yumuşacık gülümsemesiyle gülümsedi. "Görünüşe göre bir macera yaşıyorsun," dedi. "Ama belki tarifleri daha dikkatli okumayı denemelisin." Sophie başını salladı. "Deneyeceğim," dedi. "Ama önce havuçları yakalamama yardım eder misin?"

Annesi ve Sophie mutfakta koşuşturup zıplayan havuçları yakaladılar ve uçan kreplerden kaçtılar. Dedesinin içeri girip güldü. "Sana söylemiştim, iyi yemek yapmak sabır ister!" dedi. Cebinden tahta kaşığı çıkarıp şarkı söyleyen kaşıkları toplamaya yardım etti. Kısa süre sonra her şeyi tekrar kaselere koydular. Mutfak hâlâ dağınıktı ama yeniden denemeye hazırdılar.

Sophie derin bir nefes aldı. Sihirli yemek kitabını açtı ve her kelimeyi yüksek sesle okudu. "Görünmez çorba için yavaşça üç kez karıştır ve 'kayna ve saklan' de." Her adımı dikkatlice takip etti. Yavaşça karıştırdı ve kelimeleri fısıldadı. Çorba cam gibi berraklaştı! "İşe yaradı!" diye sevindi. Annesi ellerini çırpı.

Sonra Sophie uçan krep tarifini okudu. "Dökmeden önce 'kalk ve parla' diye fısılda." Kelimeleri fısıldadı ve hamuru döktü. Krepler kabarıp nazikçe tabağına doğru uçtu. Onları üst üste dizdi ve üzerine şurup ekledi. Mükemmeldiler! Sonra bisküvi tarifini okudu. "Karıştırırken neşeli bir melodi mırıldan." Mırıldandı ve karıştırdı, bisküviler altın rengi ve sıcacık çıktı. Yumuşak, tatlı bir şarkı ıslık çaldılar.

Sophie masayı görünmez çorba, uçan krepler ve ılık çalan bisküvilerle kurdu. Annesi ve dedesi yemek için oturdular. "Bu şimdiye kadar görmediğim en güzel çorba!" diye şaka yaptı dedesi. Annesi bir lokma krep aldı. "Nefis!" dedi. Bisküviler yenirken ılık çaldılar. Herkes güldü ve bu komik yemeklerin tadını çıkardı.

Sophie aralıklı dişleriyle gülümsedi. Gurur duyuyordu. Önemli bir şey öğrenmişti. "Yemek yapmak, dikkatlice okuduğunda daha eğlenceli," dedi. "Ve acele etmediğinde." Annesi ona sarıldı. "Harika bir iş çıkardın, Sophie," dedi. "Ve dağınıklığı da topladın." Mutfak yine derli topluydu ve hava tatlı kokuyordu.

O günden sonra Sophie sihirli yemek kitabını sık sık kullandı. Her zaman önce talimatları okudu. Kıkırdayan jöle ve dans eden mantı gibi yeni komik tarifler keşfetti. Ama asla acele etmedi. Denemenin sabır ve dikkatle en iyi sonucu verdiğini öğrendi. Ve ailesi onun yarattığı yemeklerin tadını çok sevdi. Her zaman daha fazlasını istediler.

Dedesi sık sık ziyarete geldi ve Sophie ona ünlü ıslık çalan bisküvilerini yaptı. O tahta kaşığıyla tempo tutar ve Sophie yemek yaparken şakalar anlatırdı. Annesi masada oturur, çayını yudumlar ve gülümserdi. Mutfak her zaman sıcak ve neşeliydi. Sophie'nin iki dağınık topuzu çalışırken zıplardı ama önce tarifi okumayı asla unutmazdı.

Ve böylece Sophie ile ailesi sonsuza dek mutlu yaşadılar. Birçok komik yemeğin ve bol bol kahkahanın tadını çıkardılar. Sophie, yeni şeyler denemenin harika olduğunu, özellikle de dikkatli olup acele etmediğinde, öğrendi. Sihirli yemek kitabı rafta, bir sonraki macerayı bekliyordu. Ve Sophie hazırды, önlüğü üzerinde ve tarifleri dikkatlice okunmuş halde.